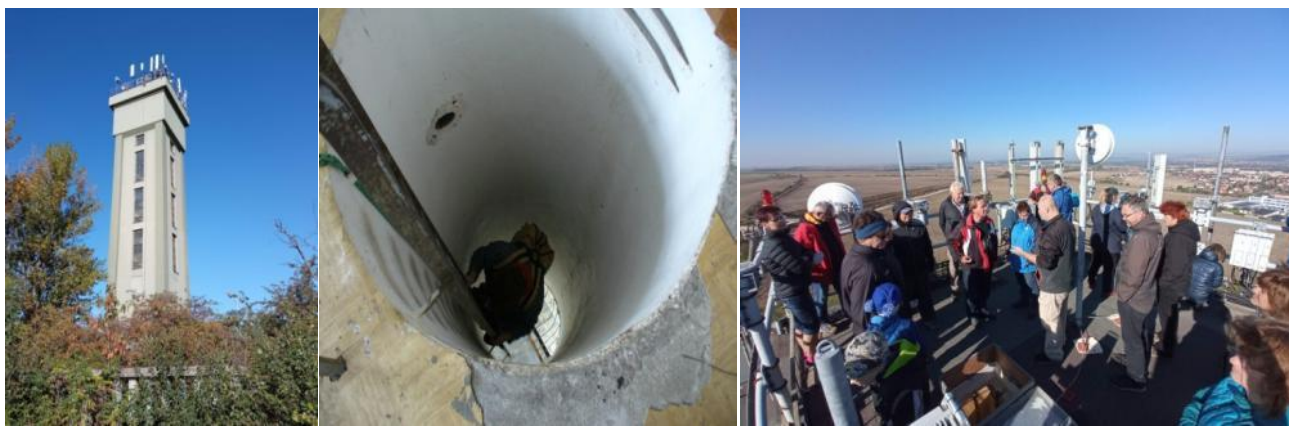

Akce KPR – Věže města Loun

Uspořádat akci s návštěvou věží ve svém „druhém bydlišti“ jsem zvažoval již nějaký čas, ale nakonec se na ní dostalo až tento podzim. Vzhledem k většímu počtu objektů bylo třeba sladit termíny jednotlivých ochotných průvodců a tak došlo k tomu, že jsme se sešli pouhý týden před ohlášenou členskou schůzí. Ani tento šibeniční termín ale neodradil dvacet zájemců, kteří se v sobotu 9.10.2021 objevili v Lounech. Jako jednadvacátý dorazil ještě pan Haverlant z městského muzea, jemuž děkuji za možnost získání kontaktů v navštívených kostelech.

Po nezbytné instruktáži jsme se auty přesunuli k bývalé vodárenské věži na jižním okraji města. Pomístní název „Na spravedlnosti“ napovídá, že zde stávala ve středověku městská šibenice a již od paty vodárny se ukazovalo, že odsouzcům se před popravou dostalo krásného výhledu. To se potvrdilo po výstupu na střechu věže – zpočátku po vnitřním betonovém schodišti a poté dobrodružným průlezem žebříkem skrz původní nádrž. Blízké i daleké výhledy nás nadchly. Uvažuje se o úpravě věže na rozhlednu, realizaci pozoruhodného projektu s vnějším ochozem brání zatím finance.

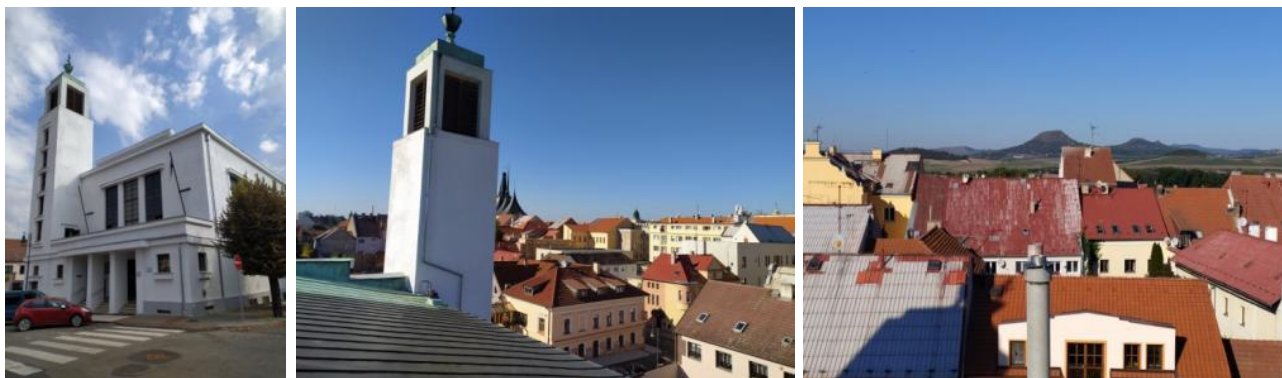
Následný přejezd jsme ještě zpestřili zastávkou u minerálního pramene Luna, který tryská k volnému odběru v blízkém parku. Poté jsme se již přesunuli k areálu minipivovaru Zichovec. Zde nás nejprve zaujalo obří kovové jízdní kolo a vystavený stíhací letoun v areálu blízké firmy. Samotný minipivovar vznikl úpravou bývalé tankové střelnice – majitelé rádi zdůrazňují, že „(pivní) tanky se vrátily zpět“ – k čemuž odkazuje i vybavení restaurace s bar-pultem z tankových pásů. Nás zde ale lákala hlavně bývalá věž na pozorování střebeb, upravená před několika lety na vyhlídkovou. Výhled je sice trochu omezen, ale i tak nabízí neotřelé perspektivy okolí.

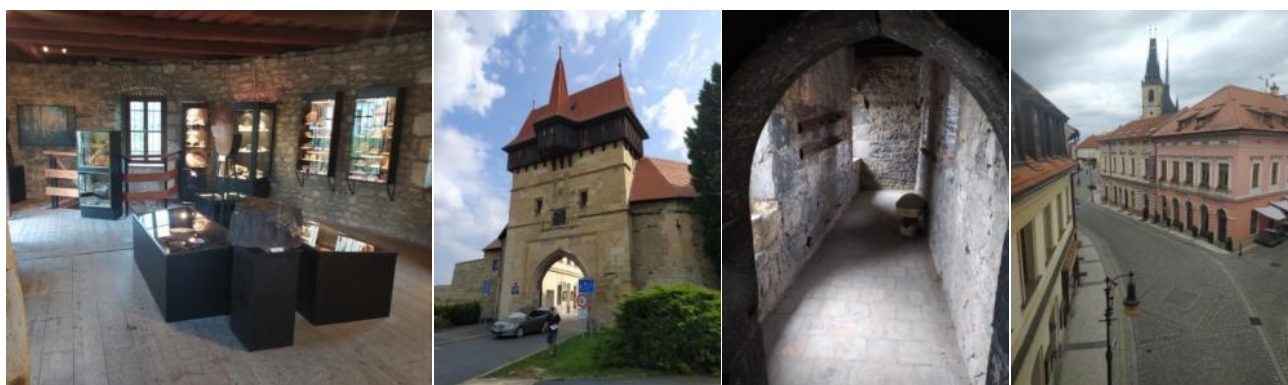
Po krátkém přejezdu do centra města jsme již zbytek výletu absolvovali pěšky. Prvním cílem se stal kostel Českobratrské církve evangelické. V interiéru železobetonového, ne zcela dokončeného svatostánku jsme spatřili unikátní přenesené varhany, instalované netradičně na oltářní straně interiéru. Po výkladu k historii Loun - který mohl (uznávám) být kratší ☺ - jsme vystoupali s trochou adrenalinu po žebříku v nedokončené věži na střechu kostela.

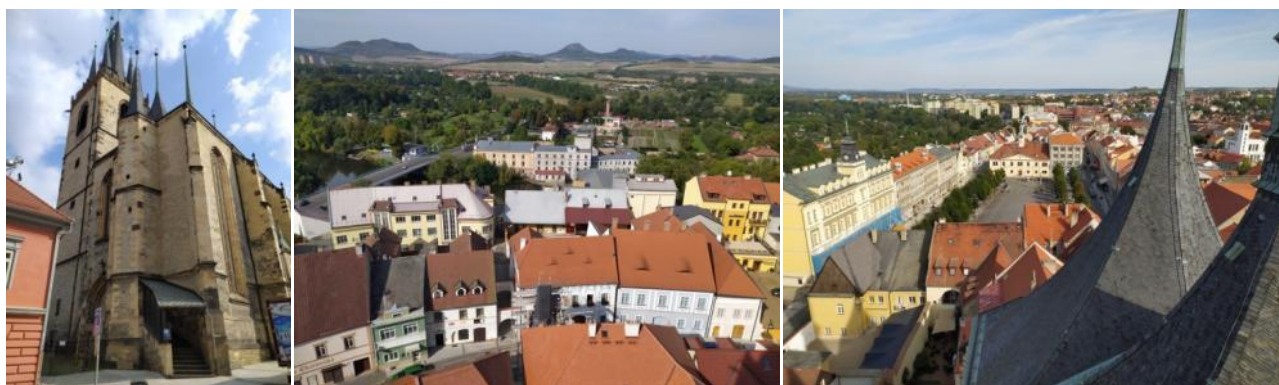
Vycházka po městě pokračovala kolem loutkového divadla a míst zbořených Pražské brány. Dalším navštíveným objektem byl kostel Církve Československé husitské. V interiéru jsme shlédli Husův list Lounským, v suterénu nedokončený rozsáhlý prostor Vrchlického sálu. Kostel sice disponuje pěknou věží, slouží ale pro zvony a žaluzie neposkytují kvalitní výhled. Tento nedostatek ale vynahradila ochota paní farářky, která nás pustila na mírně šikmou střechu a její terasy. Mohli jsme tak spatřit městské centrum z opravdu nezvyklých úhlů.

Na další cestě jsme zhlédli pozůstatky opevnění a bašt, další nepřístupné věže radnice a soudu (dnes knihovny). Jen zvenčí jsme mohli spatřit i unikátní vyhlídkovou ložňi ve štítu renesančního domu Daliborka. Navštívili jsme až pozoruhodnou výstavu zkamenělých dřev (araukaritů) v další městské baště a poté velmi zvláštní interiér prvního patra věžové Žatecké brány s omezeným výhledem okénky vně a dovnitř města. Za umožnění její mimořádné prohlídky děkují řediteli muzea Louny (brána bývá přístupná jen výjimečně na EHD).

Jakýmsi pomyslným vrcholem prohlídky města se pak stala návštěva vyhlídkové věže kostela sv. Mikuláše, z jejíhož ochozu jsme měli město jako na dlani. Věž je běžně přístupná a lze ji opravdu doporučit. Samotný kostel s typickými třemi stanovými střechami je symbolem Loun. Vycházku jsme poté ukončili prohlídkou severních hradeb města se spodní částí nedochované další vodárenské věže.

Po prohlídce města se ještě posledních dvanáct vytrvalců přesunulo auty do nedalekých Dobroměřic, kde měli možnost spatřit modely čtyř rozhleden, hrad, kapličku a další drobnou zahradní architekturu. Den jsme poté zakončili opékáním buřtů a pojidáním perníku a bábovky, kteréžto pochutiny zajistila moje mamka. U ohně jsme překonali i večerní chlad, který byl jediným drobným kazem, je však třeba připomenout, že počasí nám jinak mimořádně přálo.

Přílohou Rozhlednáře přikládám ještě popisy modelových rozhleden, které některé přítomné zaujaly (podobnost se stránkami nejmenované knihy nejmenovaných autorů z řad KPR není náhodná). Pro případné zájemce, kteří se do Loun nemohli dostavit, je možné se během sezóny dohodnout na jejich návštěvě na mém mailu.

(Text: Richard Krejčík, snímky: Richard Krejčík, Jaroslav Fábera)